

For hver dag, der går, vokser klubben af potentielle førtidspensionister, der har oplevet en kritisabel behandling i kommunerne. Når antallet af nye førtidspensionister er faldet til næsten halvdelen årlig fra 1996 til i år, ja, så er det jo ikke, fordi det fleksible arbejdsmarked i øjeblikket er en dunderende succes. Det er snarere udtryk for en meget beklagelig kasse-tænkning i kommunen.

Tidligere var der fuld statsrefusion på pensioner, nu er den kun på en tredjedel, hvorimod der er 50 pct. på kontanthjælpen. Ja, hvad sidder kommunerne så og overvejer? Der er ingen tvivl om, at det faktum påvirker praksis ganske betragteligt.

Man kan uden at overdive konkludere, at potentielle førtidspensionisters retssikkerhed er blevet voldsomt forringet. Der er hver eneste uge mennesker, som ifølge dem selv og behandlende speciallæger er ude af stand til at arbejde, men som ikke får pension. Tit får de heller ikke hverken revalideringsplan eller fleksjob.

Det er derfor ikke i en statisk situation, at vi tager os god tid til at finde den rigtige løsning. Nej, situationen udvikler sig i øjeblikket og i den stik gale retning.

Derfor vil jeg benytte lejligheden til også at sige, hvad det er for nogle kriterier, vi synes er vigtigst. Enhedslisten ønsker en førtidspensionsreform, der styrker borgernes retssikkerhed. Det er et vigtigt element. Vi mener, at der er brug for, at tildeling af pension skal være uafhængig af alder og ens ægteskabelige status. Det skal ske ud fra et funktionsevne- eller et arbejdsevnekriterium, hvor man tager udgangspunkt i personens ressourcer, men man skal ikke spise folk af med en lav sats ud fra en teoretisk erhvervsevne, som de aldrig får mulighed for at udnytte.

Jeg har hørt på de reaktioner, der har været fra ordførerne, at det er nok et af de steder, hvor vi er enige, og hvor der ikke er tvivl om, at der kommer til at ske nogle ændringer.

De kommunale lægekonsulenters rolle skal præciseres, så de ikke egenhændigt kan underkende vurderingerne fra såvel den praktiserende læge som speciallæge og træffe afgørelser uden selv nogen sinde at have set ansøgeren. Lægekonsulenternes rolle har jo været en stærkt omdiskuteret faktor i hele det her, og jeg mener ikke, der er nogen tvivl om, at man er nødt til lovgivningsmæssigt at præcisere deres rolle.

Indtil nu har det i hvert fald ikke været en heldig hånd med, om jeg så må sige, at overvåge deres funktion.

En pension skal sikre modtageren et rimeligt forsørgelsesgrundlag, det er alle vist også enige om. Der skal være én sats, og den skal mindst svare til minimum dagpenge. Der skal være mulighed for at supplere pensionen op til en vis grænse, også uden modregning. De, der er så invaliderede, at de ikke kan få noget arbejde ved siden af og ikke engang et kommunalt anvist skånejob, de skal efter vores opfattelse have et særligt tillæg, som kompenserer for erhvervsudygtigheden. For man skal tænke på, at de mennesker skal leve for det her hele deres liv. Derfor kan man ikke sammenligne med, at en arbejdsløs i kortere perioder af sit liv har en arbejdsløshedsdagpengesats.

Handicapkompenserende ydelser skal så tildeles uafhængigt deraf og også uafhængigt af alder og bør lovgivningsmæssigt i øvrigt så placeres i serviceloven. Man bliver ikke mindre handicappet af, at man bliver folkepensionist.

De borgere, der i stedet for pension kan få fleksjob, skal sikres almindelige rettigheder, og der kommer så hele fleksjobdiskussionen ind, hvor vi ønsker, at det skal være så lig de normale arbejdsbetingelser som muligt med alt, hvad det indebærer af rettigheder og pligter. Derfor er det vores opfattelse, at man skulle kunne formulere fleksjobordningerne sådan, at man fik fulde rettigheder f.eks. til optjening af arbejdsløshedsdagpenge, feriepenge og efterløn.

Fleksjobordningen skal alene sikre, at man får tilgodeset et individuelt skånebehov, men det er jo ikke dermed meningen, at man skal underkastes en helt anden social sikring. Jeg tror, at mange af de her diskussioner ganske rigtigt kan komme til at foregå, især hvis vi får en diskussionsmulighed, der også går på tværs af de indtil nu eksisterende studiekredse.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-